

forrás: <http://www.matud.iif.hu/09aug/14.htm>

X

MOJZES IMRE 1948–2009 az MTA Nano Törzsasztal tagjai

1999–2000-ben izgalmas és fontos szakmai megbízatást kap a Miniszterelnöki Hivataltól: ő lett hazánkban az Évszámkezelési Kormánybiztos.

2005-ben mellékfoglalkozásban elvállalta a Debreceni Tudományegyetem Kísérleti Fizika Tanszékének egyetemi tanárságát. Mintegy harminc diplomatervező, tizenegy egyetemi doktori, tizenöt kandidátusi és PhD elkészítését vezette. Legalább ennyi fiatal mondhatja őt közvetlen mesterének.

Szakmai tevékenysége a vegyület-félvezetőkkel készült optikai, mikrohullámú eszközök fizikája, technológiája, ezek alkalmazása. A mikrohullámú mérés technika, érzékelők, fém-félvezető átmenet volt fő tematikája. Az ő irányításával fejlesztette ki az MFKI a nagyfrekvenciás tranzisztorcsaládját, ami komoly hiányt pótol az akkori hazai palettán. A megbízhatóság, minőségügy, képfeldolgozás adta további szakmai súlypontjait, de – és kormánybiztosi megbízatását is ennek köszönheti – foglalkozott az informatika társadalmi hatásaival is.

Hazánkban elsők között fordult a nanotechnológia felé. Szervezői munkája sokat lendített a téma hazai térhódításán.

Közel kétszáz cikk, százötven előadás, tizenegy könyvrészlet, huszonnégy könyv, szerkesztés, írás fűződik a nevéhez; huszonkét szabadalomban, jogvédett munkában részes.

Elnöke volt a Híradástechnikai és Informatikai Tudományos Egyesület Mikroelektronika Szakosztályának. Különösen meleg baráti szálak fűzték egy informatikai civil szervezethez, a Tahy Baráti Körhöz, amelynek alapító tagja volt. Ő volt az MTA Nano Törzsasztal alapító elnöke is – a törzsasztal neve ma már „Mojzes Imre” Nano Törzsasztal. Alapító elnöke volt a Hírközlési Érdekegyeztető Tanácsnak. Távozásával a Lánchíd Kör elnöki széke is megürült.

Aktív tagként dolgozott az URSI (Union of Radio Science) Magyar Nemzeti Bizottságában, a Magyar Szinkrotron Bizottságban, a Magyar–Japán Baráti Társaságban, az Informatikai és Hírközlési Minisztérium „Szélessáv Munkabizottságában”; tagja volt az Institute of Electrical and Electronics Engineersnek (IEEE, USA), az American Society of Materialsnek, a Méréstechnikai, Automatizálási és Informatikai Tudományos Egyesületnek.

Érezni fogja hiányát sok szerkesztőbizottság, a *Microsystem Technologies*, a *NANO* (mindkettő a Springer Verlag folyóirata),

az *Elektronikai Technológia*, a *Mikrotechnika*, a *Mechatronika* és a *Műszaki Magazin*. Nehéz lesz pótolni tudását a BME Villamosmérnöki és Informatikai Doktori és Habilitációs Bizottságában, az MTA VI. osztályának Elektronikus Eszközök és Technológiák Bizottságában, az MTA IX. osztályának Jövőkutatási Bizottságában.

Kedves Imre! Örökös kíváncsiságod, amely a tudósra jellemző, az élet minden területén jellemző volt rád, így tanítványaid, barátaid, kollegáid számára elsők között számoltál be a tudomány, a kultúra, a politika friss eseményeiről. Sokan és sokat tanulhattak tőled. A hazai tudományért végzett, emberséges munkád nyomai tartósan velünk maradnak, emlékedet megőrizzük.

Eltávozott, váratlan, baleset-hirtelenséggel. Azt gondoljuk, sok értünk-tennivaló várta volna még.

Mojzes Imre felsőfokú tanulmányait a Moszkvai Energetikai Egyetem Villamosmérnöki Karán végezte, kitüntetéses oklevelét a félvezető eszközök szakon 1972-ben kapta.

A műszaki egyetemi doktori címet 1979-ben, a műszaki tudomány kandidátusa fokozatot 1980-ban, a műszaki tudomány doktora fokozatot, illetve DSc címet 1988-ban érte el. Mindhármát a félvezető eszközök témaköréből. Címzetes egyetemi tanárrá 1988-ban, egyetemi tanárrá 1991-ben nevezték ki.

Kevesen tudják, hogy azok közé tartozott, akik kiegészítő szakmákban is képezték magukat: szabadalmi ügyvivői oklevelet szerzett 1992-ben az Országos Találmányi Hivatal tanfolyamán, és Engineering Management diplomát a State University of New York egyik intézményében, 1994-ben. Szakokleveles politikai szakértői oklevélnek is birtokosa lett 1997-ben, a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem, Századvég Politikai Iskolájának tanfolyamán.

Politikai szakértését meg is koronázta 2008-ban egy további egyetemi doktori címmel a politológia témaköréből: a tudományos kutatás hatékonyságáról írt értekezéssel.

1972–73-ban, a TUNGSRAM Rt.-ből indult, műszaki ügyintézőként. A folytatásra, 1973 és 91 között, az MTA Műszaki Fizikai Kutató Intézetében került sor. Később tudományos munkatárs, osztályvezető, főosztályvezető-helyettes, főosztályvezető, végül igazgatóhelyettes lett.

1975–1987 között óraadó az ELTE TTK-n, majd 1991-től folyamatosan a BME egyetemi tanára. 1992 és 1995 között ő vezette az Elektronikai Technológiák Tanszéket. Ezt követően, 1995–1999 között, „kirándul” a Bay Zoltán Alkalmazott Kutatási Alapítvány anyagtudományi, anyagtechnológiai BAY ATI intézetébe, tudományos igazgatóként.